Kyrkogårds VANDRING.se

Gustav Johansson Gustav & Erik Stefansson

Svanskog var på 1930-talet en egen kommun med omkring 1600 invånare. Talesättet ”alla kände alla” kunde nog tillämpas på en så liten ort. När det en novemberdag 1936 inträffade en sådan förskräcklig händelse på ortens dominerande industri så upplevdes det självklart som en stor tragedi för hela bygden.

Beskedet att tre av brukets arbetare dödats genom att en massakokare hade exploderat spreds snabbt och naturligtvis tänkte de flesta på de omkomnas familjer. De två äldre, Gustav Johansson och Gustav Stefansson, var båda änklingar med vuxna barn. Ynglingen i trion, Johan Erik Stefansson, var ogift men förlovad och skulle snart ingå äktenskap. Johan Erik var brorson till Gustav Stefansson och det innebar ju att släkten Stefansson drabbades extra hårt.

Begravningen som ägde rum redan den 28 november, fem dagar efter olyckan, samlade en stor skara som ville visa de omkomna sin aktning och deras familjer sitt deltagande i sorgen. En stor del av Svanskogsborna följde med till graven och även många från grannkommunerna deltog.

När kyrkoherde Eriksson höll begravningstalet med utgångspunkt från orden ”Det är blott ett steg mellan mig och döden” så vilade sorgen och förstämningen tung över kyrkogården. Kanske kändes det tryggt och fint att arbetskamraterna fick vila tillsammans i den gemensamma graven.

En som ofta besöker denna grav är Stefan Johansson, numera boende i Kila och han har en anknytning som vi skall se.

Den 1 november 1936 kom en liten flicka till världen i Källbyn, hon fick namnet Alice och hennes far var Johan Erik Stefansson. Endast 3 veckor gammal miste hon sin far i denna hemska olycka. För den unga modern, som var trolovad med Johan Erik, var det givetvis en katastrof som är svår att föreställa sig.

Alice växte upp i bland annat Svanskog och bor numera, våren 2020, i Karlstad och ovannämnde Stefan är hennes son. Livet går vidare och nya generationer kommer som bär minnena med sig.